

Koldus ének.

Küszöbről küszöbre, járok hol be, hol ki....
 Ne izenjétek, hogy nincsen itthon senki;
 Ne utáldatok az ébét hogy letérjen,
 Nincs annyi kerem hogy magamat is vedjem:
 Kegény, hunvél, jövök kermi egy falatot:
 Adjátok, adjátok a mit isten adott.

Sokat táboroztam — meg is nyűttem, látszik —
 Versecztől Szolnokig, Eszacségtől Vácraig;
 Ott maradt a jobb kéz — markát hűdör a bal,
 Markóistul sem ér föl régi ép lábammal:
 Ott, a rongyokat már hogy is nem hagytam ott!
 Adjátok, adjátok a mit isten adott.

Ne pirongassatok, hogy koldulni szeggen,
 Koldusbotom miatt már piruljon, én nem!
 Ha tisztét mindenki tette volna, mint én,
 Talán máskor — a könnyet nem vejjék el:
 Sántán is, bédán is költenék vig napot —
 Adjátok, adjátok a mit isten adott.

Mennyi drága erő és mennyi nemes vér!
 Hozzáfoghatót a történet nem esmér;
 Mikasza! az erőt a társas borsó féreg
 Öntö, szennvedélyes, áruló verérek;
 S tiszta véreink szennyes oltáron ontatott —
 Adjátok, adjátok a mit isten adott.

Egy szelet kenyérket.... alamizna fillért!....
 Valami pénz csak kell s nem tagadom, hogy mért:
 Majd ha elikkadtam — a déli nap égét,
 Szomszárakba térek egy ital bor vőget;
 Jó hely az, legalább nyújt egy kemény padot —
 Adjátok, adjátok a mit isten adott.

Megilel a világ hogy rézges vagyok,
Pedig, ha én iszem, hej! van arra nagy ok:
Magam sorsa is bánt.... De az mind csak semmi,
Mégse volna az ember végre jól se, venni:
Kés se az, a helyre nem lelek balzsamot -
Adjatok, adjatok a mit isten adott.

Oh, mikor ez a seb idebenn megsajdul
Lelkem minden kőrje átresz a jajtul;
"Hűrű rá csigány" mondom - egy keservest, ingyen!
És a csigány kőrre, aldja meg az isten,
Könyve pergi át a barna ábrázatot -
Adjatok, adjatok a mit isten adott.

Nyomorú egy élet... magamért nem bánám
Ha a holdnapot már hozzá nem számolnám;
Kín a fakadt könyvet ti csak, foltorozatok:
Kajd olvas belőle egyszer nyokátok
Dicsőségekről egy két igaz lapot -
Adjatok, adjatok a mit isten adott.

Itt mindak, mikor a harcban ömlött vérem,
Tíz holdnyi vörösség lesz valaha bérem;
Tíz arasz is jó lesz, gondolám magamban,
Körandem gyamlva milyen igazam van:
Oh, ha megtaláltok egyszer az utpélen
Adjatok egy szék sőt háram szent földjében.

A...

Köldf. n. 25.

RECHENKUNST-VERLAG
KÖLN 1911

Ex is a Kőváros "Honvéd örvénye" (Allegoria Desőfinéről)
Eredeti kéirás Aranyjánosról, kikől 1850-ben kaptam.